

PINIGAI GAUSĖJA, ŽMONĖS RETĖJA

Jau matyti ryškus kontrastas tarp pokario išėivių gyvenimo prieš 40 metų ir dabar. Anuomet pokarinė išėivija buvo gausi ir jauna, pilna energijos, bet neturtinga. Didžiausias jos rūpestis buvo gauti darbą ir sukalti piniga. Žmonių niekur netrūko — nei parapijose, nei organizacijose, nei valdybose, nei mokyklose, nei laikraščiuose... Bet anuomet visur trūko lėšų. Pinigas buvo brangus dalykas — sunkiai pagaunamas, bet labai lengvai išleidžiamas. Dabar yra atvirkščiai — lėšų yra visur, bet trūksta žmonių. Niekas nėra apskaičiavęs, kiek lėšų bei turto yra sukaupe vien Šiaurės Amerikos lietūviai, bet iš visko galima spėti, kad jų rankose yra bilijonai dolerių, įskaitant nekilnojamą nuosavybę. Pvz. vien keturi Kanados lietuvių kredito kooperatyvai turi 110 milijonų dolerių santaupų, neskaitant indėlių kituose bankuose ir nekilnojamų nuosavybių. Pridėjus JAV-bių lietuvių santaupas ir kitą turtą, tikriausiai susidarytų milžiniškos sumos. Vien lietuvių fondas turi sukaupe tris milijonus dolerių. O kur vadinamieji susivienijimai ir kitos organizacijos, verslo įmonės, privačios nuosavybės, institucijos...

Nėra abejonės, kad lietūviai anaip tol ne varguoliai. Dėl to, kai iškyla didesni projektai, skeptikų įrodinėjimai, jog lietūviai nepajėgs jų įvykdyti, mažai ką įtikina. Ir jeigu kuris projektas klumpa, tai ne dėl to, kad lietūviai nebūtų pajėgūs finansiškai, bet dėl to, kad trūksta motyvacijos. Žmogus, kuris aukoja savo lėšas, nori, kad jos eitų tikrai geram tikslui. Bet jeigu jis mato, kad projektas yra abejotinos vertės, neaukoja arba prisideda tikrai simboline auka. Taigi vykdamas kurį nors projektą, svarbu įtikinti visuomenę jo reikalingumu. Projektas gali būti labai geras, bet jeigu jo sumanytojai ir vykdytojai nepajėgia įtikinti visuomenės jo gerumu, lėšų telkimas darosi sunkus. Panašiai įvyko su lituanistikos katedros steigimu Iliojaus universitete. Kai spaudoje atsirado abejingų ir net neigiamų balsų, lėšų telkimas pasunkėjo, nes žymi visuomenės dalis neatidarė savo piniginių. Dar ir dabar lėšų telkimas lituanistikos katedrai nėra baigtas, nes jų telkėjai susiduria su tam tikru abejingumu, kurį sukėlė neigiamieji balsai. O reikalinga suma tai katedrai (universiteto skyriui) — 600.000 dolerių nėra didelė, žvelgiant į bendrą finansinį Š. Amerikos lietuvių pajėgumą. Reikia tik gero rakto į tautiečių pinigines.

Lėšos lituanistinei katedrai yra būtinos, tačiau tai toli gražu ne viskas. Tai tik priemonė dar svarbesniam dalykui, būtent tinkamų žmonių paruošimui. Tada, kai lėšos gausėja, o žmonės retėja, reikia visą dėmesį sutelkti į lituanistų paruošimą, ir tai tokių lituanistų, kokių laukia lietuviškosios išėivijos gyvenimas. O jų jau pradeda laukti lituanistinės mokyklos, laikraščių redakcijos, radijo programos, leidyklos organizacijos, stovyklos, kultūriniai sambūriai. Pirmiausia tinkamai paruoštų lituanistų laukia mokyklos. Nors mokinių skaičius jose mažėja, tačiau didesniuose lietuvių telkiniuose jos dar ilgai bus reikalingos. Dabar į tas mokyklas ateina jauni mokytojai su labai kukliu lituanistiniu pasiruošimu. Laikraščiai pradeda stokoti pajėgesnių jaunų bendradarbių vien dėl lietuvių kalbos permenko mokėjimo. Tad atėjo laikas telkti lituanistikos katedrai ne tik lėšas, bet ir žmones, t.y. studentus. Visi didesni lietuvių telkiniai turėtų skirti pakankamas stipendijas jaunimui, kad galėtų bent metus ar dvejus pastudijuoti akademinio lygio lituanistiką ir grįžti į savo gyvenvietes praktinei veiklai. Kultūrinės komisijos ar kiti vienetai turėtų organizuoti ir stipendijas, ir asmenis. Žinoma, tuo atveju reikės stambesnių sumų, bet tai duos praktinę naudą visuomenei ir padidins lituanistikos katedros svorį. Be jo jinais liks prestižinė institucija, besireiškianti vien teorinėje plotmėje.

O papa lembra os católicos da Lituânia

Tokiu titulu išėjo žinia O ESTADO DE S. PAULO pirmadienio (26.8.85) JORNAL DA TARDE laidoje. Štai ką rašo korespondentas iš Romos.

„Popiežius Jonas Paulius II vakar prisiminė šeštą šimtmetį krikščionybės įvedimą Lietuvoje — dabar valdomai Sovietų Sąjungos —, atnaujindamas savo kryžiaus karą už religinę laisvę. Kalbėdamas malc ninkams Castelgandolfo vasaros rezidencijoje, popiežius išreiškė „gilų solidarumą lietuviams katalikams.“

Nuosaikioj kalboj, kurią stebėtojai laikė nukreiptą sovietiniams valdytojams, popiežius išgyrė Lietuvą, katalikiškiausią iš visų sovietinių respublikų kraštų, kad išlaikė savo tikėjimą nežiūrint visų pergyvenimų jos istorijoje“.

Šis posakis yra aiškus priminimas Lietuvos okupacijos įvygdytos sovietų 1940 metais, vėlesnio vienuolių ir seminarijų uždarymo ir draudimo mokyti vaikus tikėjimo ir daugelį kitų krikščioniškų tradicijų.

Popiežius taip pat priminė, kad lygiai prieš metus, sovietų valdžia, neleido jam iankytis Lietuvoje šv. Kazimiero 500 metų mirties jubiliejaus proga. Šio krašto ir Lenkijos globėjo.

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 60.000

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 120.000

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetą Cz. 5.000

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 1.500

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 100.000

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Katalikų Bažnyčios Kronika

UKRAINOJE

Pavyko iš ukrainiečių vadovybės centro Miunchene. Vokietijoje, gauti informacijų apie pagrindžio spaudą Ukrainoje. Praėjusiais 1984 m. ta slaptoji spauda ėmė stipriau reikštis. Be kitų leidinių, sustiprėjo ir nuo 1982 m. leidžiama "Ukrainos Katalikų Bažnyčios Kronika". Joje išspausdinti du svarbūs dokumentai. Vienas Ukrainos Helsinkio grupės, pasivadinusios Iniciatyvos grupe ginti tikinčiųjų ir Bažnyčios teises, pasirašytas dokumentas Sovietų Sąjungos ginkluotųjų jėgų ministeriui Ustinovui. Tame rašte pabrėžiama, jog to sąjūdžio nariai nori laisvės gerovės pasaulio tautoms, kad žmonės galėtų taikoje ir laimėje gyventi dabar ir ateityje. Dėl to pasisakoma prieš ukrainiečių naudojimą kolonialiniuose karuose, protestuojama prieš siuntimą ukrainiečių jaunimo į neteisėtą karą Afganistane. Dokumente pabrėžiama, kad Afganistanan siunčiami ukrainiečiai prieš jų valią ir prašoma pasaulio nelaikyti juos karo kriminalistais. Sovietų Sąjungos vedamas karas Afganistane pasmerkiamas.

Labai svarbus antras tos Katalikų Bažnyčios Kronikos Ukrainoje paskelbtas dokumentas. Tai Ukrainos Užkarpačio regiono komunistų partijos regionalinio komiteto sprendimas, kurio data 1984 m. liepos 3 d. Jame pažymima, kad Ukrainos katalikų pagrindis sustiprino akciją. Jis siekia, kad katalikų Bažnyčia Ukrainoje būtų legalizuota. (Ji valdžios uždaryta 1946 m.).

Iš to dokumento matyti, kad imamas griežtesnių priemonių prieš katalikus Iršavskio apylinkėje likviduotos slaptos katalikų baptistų spaustuvių, konfiskuojant arti 1000 įvairių religinių leidinių. Dekrete pažymima, kad, laikantis Ukrainos komunistų partijos kongreso nutari-

mų bei Soveitų Sąjungos komunistų partijos ir paties Černenko direktyvų, nutariama sustiprinti propagandą prieš klerikalishkuosius disidentus. Įsakoma atidaryti regionalinėje psichiatrinėje ligoninėje specialų padalinį, kur būtų atgabenti du trečdaliai katalikų aktyvistų "psichiatriniam gydymui".

Pranešama, kad dabar nepageidaujama kelti Ukrainos katalikams bylas. Regionaliniame tardymų centre įsakoma paruošti patalpas 250 žmonių, kurie bus atvežti priverstiniam psichiatriniam gydymui. Įsakoma parinkti medicinišką personalą iš patikimų komunistų. Turi būti penki gydytojai ir 60 mediciniško personalo asmenų.

Toliau tuo dekretu įsakoma miesteliuose, kur yra stipri Ukrainos katalikų įtaka, veikti su dideliu atsargumu. Kraty ir areštų metu įsakoma susilaikyti nuo konfiskavimų biblijų, maldaknygių ir bažnytinės literatūros, nes tai gali neigiamai veikti į santykius tarp vyriausybės ir tikinčiųjų. Įsakoma, kiek galima, vengti, garso bylų prieš katalikus. Turint tai mintyje, esą reikia sprendimuose prieš Ukrainos katalikų Bažnyčios narius naudoti kriminalinius kaltinimus, kas žemintų Bažnyčią ir jos narius. Ypač taip turi būti veikiama į aktyvistus. Buvusių politinių kalinių apgailėstavimui turi būti plačiai panaudojami tarp regiono žmonių, ypač miestelių klubuose, kultūriniuose centruose.

Instrukcija gana plati. Tolimesniame paragrafe pertvarkoma, kad būtų stengiamasi drausti sekmadienių Mišias, prisidengiant dideliu vasaros darbymečių kolchozuose ir valstybiniuose ūkiuose. "Triukšmingi" asmenys turi būti baudžiami administratyvinėmis pabaudomis arba atimant jiems premijas, neišmokant vadinamo "trylikto mėnesio" algų, darant atitinkamus suvaržymus vaikų lopšeliuose, vaikų darželiuose ir mokyk-

lų bendrabučiuose. Ypatingiau veiklūs asmenys turi būti uždaromi priverstiniam psichiatriniam gydymui.

Pagaliau dekreto pabaigoje įsakoma atkreipti ypatingą dėmesį į tuos katalikų aktyvistus, kurie sudaro Ukrainos katalikų centrinį komitetą ir kurie yra nariai Iniciatyvos grupės tikinčiųjų teisėms ginti. Paskutinėmis dekreto eilutėmis patvarkoma, kad šie nuostatai turi būti perteikti apylinkės KGB administracijai ir policijai.

Tai svarbus dokumentas, tai krauja ir ašaras spaudžiantieji įsakymai. Iš perėjusių tas psichiatrines ligonines, iš jas tyrinėjusių išleistų knygų mes žinome, kaip ten politiniais sumetimais uždaryti žmonės yra nuodijami chemikalais, kaip stengiamasi nuodingais medikamentais palaužti jų protą ir valią. Tai bjauresnis už nacių praktikuotą žmogaus asmenybės naikinimą. Tuo dekretu komunistai sau išrašė liudijimą, kad jie yra šio amžiaus barbarai, kai tokias tironiškas priemones jie naudoja prieš savo teises ginančius žmones, prieš laisvės besiilginčius piliečius. Komunistų kolonialinė valdžia yra daug kruvinesnė negu būdavo britų ar kitų.

Ukrainos katalikų Bažnyčios kronika skelbia, kaip vergų darbo stovykloje IN 316-93 visi krikščionys kaliniai paskiriami ypatingai sunkiems darbams. Kronika praneša, kad ukrainietė katalikė Marija Trykur iš moterų vergų darbų lagerio perkelta į psichiatrinę ligoninę Dniepropetrovske. Už poros savaitių ir jos vyras uždarytas į tą patį ligoninę. Į šią psichiatrinę ligoninę iš darbo lagerio VL 315-48 perkeltas ir ukrainietis katalikas Fedir Vyřsta.

Ukrainos katalikų Bažnyčios Kronika skelbia, kaip pavergtų kraštų jaunimą Maskva gabena naikinti į Afganistaną. Vien iš Iršavos rajono Afganistane žuvo 111 vyrų, o sunkiai sužeistų buvo 45. lengvai sužeistų ir šalčio sužalotų – 92. Iš Svaliavos rajono Afganistane užmušta 52, iš Mukačevo rajono – žuvo 122. Sunkiai sužeistieji tik maža dalis gauna kuklias pensijas, o kiti palikti rūpintis jais tėvams, skelbia Kronika. Minėti rajonai nėra dideli: Iršavos – 94,000 gyventojų, Svaliavos – 52,300, Mukačevo – 103,100. Turint galvoj tokį gyventojų skaičių, galima suprasti, koks palyginamai didelis skaičius Afganistane žūstančių ukrainiečių, ten brukamų Maskvos pavergėjų.

Žinome, kad ir Lietuvos vyrai prieš tarptautinės teisės nuostatus yra prievarta siunčiami į pulkus, kurie Afganistane vykdo Maskvos kolonialinių užkariavimų užmojus. Tai žiauri neteisybė, kaip ir visas aukščiau minėtas dekretas. Nepraileiskime progų šaukti dėl tų Maskvos barbarų neteisybių ir skriaudų.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvos de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

LIETUVOS KRIKŠTO JUBILIEJUI ARTĖJANT

Kelkis ir valgyk —
kelionė laukia... (Jn 6, 41-52)

Pranašui Elijui nuskambėjo žodžiai:
"Kelkis ir valgyk. Antraip prailgs tau
kelionė" (1 Kar 19,5).

Mūsų visų laukia ilga gyvenimo kelio-
nė, kurioje turime daug tikslų. Vieni jų
maži, kiti milžiniški, vieni asmeniniai,
kiti — visuomeniniai. Tačiau didysis
mūsų visų tikslas — pasiekti dangiško-
jo Tėvo prieglobstį kartu su daugeliu
sesių ir brolių. Tasai tikslas visus mūsų
gyvenimo kelius ir tikslus sujungia į
vieną ilgą kelią, kuriame ne kartą pa-
vargstame ir net suklumpame.

Kristus nenori, kad mes užsidarytu-
me siauruose savo gimimo ir mirties ré-
muose. Tikrovė yra kur kas platesnė —
ji nesibaigianti. Kai Kristus save vadina
duona, kurią valgantys bus gyvi per am-
žius, jis aiškiai parodo, jog tikrasis gy-
venimas yra tas, kuris trunka amžinai.
Kristus todėl ir nužengė iš dangaus, kad,
kaip gyvoji duona, palaikyti mūsų jė-
gas, siekiant nemirtingumo amžinybė-
je.

Eucharistijos paslaptį Kristus užden-
gia duonos paslaptimi. Tą duonos pa-
slaptį sunku suprasti. Taip pat sunki
buvo ji ir tiems Kristaus klausytojams,
kurie manė, kad Kristus vien žmogus,
kaip ir jie. Jiems trūko tikėjimo jo die-
vyste, trūko sudvasinto žvilgsnio.

Ne kartą tikėjimo pritrūksta ir mums.
Ypač tada, kai mums krinta rankos,
kai mes nesijaučiame esą pakankamai
stiprūs, kad galėtume ką geresnio nu-
veikti: Tada prisiminkime du dalykus:
Kristus pasakė: "Kas valgo šią duoną,
— gyvens per amžius", ir Kristus visuo-
met ištesė savo pažadus.

Skotija

SKOTIJOS LIETUVIŲ MEMORIALINIS KRYŽIUS

Birželio 23 d. Garfin Crottoį pašven-
tintas lietuviškas kryžius, pastatytas ka-
talikų parapijos įsteigimo šimtmečio su-
kakčiai paminėti ir ten dirbusiems ir mi-
rusiems kunigams atminti. Paskutinis iš
mirusių kunigų buvo prel. J. Gutauskas,

kuris sunkiose sąlygose išdirbo 49 metus.

Vietos bažnyčioje pamaldas atnašavo
vysk. A. Deksnys, jam asistavo prel. Tula-
ba ir penki Škotijos katalikai kunigai.

Kryžių pašventino vietinis škotų katali-
kų vysk. J. Devine.

Kryžiaus pastatymo iniciatoriai dau-
giausia buvo iš Bellhill ir artimesnių apy-
linkių lietuviai su Pr. Dzidoliku prieky.

Po visų apeigų, dauguma dalyvių vy-
ko į Škotijos lietuvių klubą. Nors klubo
patalpos gana erdvios, tačiau visi nega-
lėjo sutilpti. Kryžiaus šventinimas buvo
lyg Škotijos lietuvių atlydai. Atrodė, kad
susirinko visi to krašto lietuviai.

Klube buvo pietūs, kalbos ir meninė
dalis.

Prel. Tulaba iš Romos atvežė p. J. Se-
rafinaitei šv. Tėvo siunčiamą ordiną už
jos nuopelnus Kat. Bažnyčiai.

Prie vaišių stalo pirmasis žodį tarė da-
bartinis Škotijos lietuvių klebonas kun.
Andriušius. Nežiūrint, kad kun. Andriu-
šius lietuviškai nekalba, Škotijos lietu-
viai juo labai patenkinti ir gerbia jį už
nuoširdumą ir draugiškumą.

Po jo kalbėjo kiti.

Kryžiaus projekto parengėjas J. Ado-
monis iš Bradfordo pasidžiaugė, kad Kle-
mentas Savonis ypač puikiai atliko šį di-
delį ir nelengvą darbą, už kurį jam Škoti-
jos lietuviai bus dėkingi daugelį metų.
Šis ažuolinis, lietuviškas kryžius yra skir-
tingas nuo ten esančių marmuro ar gra-
nito paminklų.

Beveik prieš 600 metų į mūsų tėvynę
atėjo krikščionybė. Nepabijojo anų laikų
lietuvis, nukirto seno tikėjimo šventą
ąžuolą. Apdailino jį, prikaldė Kristaus kan-
čią ir pastatė prie Tautos vieškelio, ku-
riuo nuo amžių keliavo ir keliauja Lietu-
vos vaikai...

Klubo šeimininkės paruošė skanius pie-
tus, o pirmininkas J. Bliūdžius svečius
pavaišino šampanu.

Po vaišių pasirodė p. Dzidoliko vado-
vaujamas choras. Atliko Naujajio „Mal-
dą už Tėvynę“, „Gelbėk mus, Marija“, pa-
dainavo „Mergučėle, lelijėle“ ir kitas dai-
nas.

Po dainų salėje pamatėme gražiausias
Škotijos lietuviškas jaunimo gėles. Jos pa-
šono Subatėlę, Sukutį, Kubilą ir Kalvelį.
Šokiams vadovauja p. Ruginienė, o akor-
dionu puikiai groja Morka Pautienius.

Po meninės programos, dar daugiau pasi-
vaišinę, su pakilusia nuotaika visi kirstė-
si namo.

J.A.

PARAMA SEMINARISTAMS

Kun. dr. Juozas Prunskis įsteigė fondą,
iš kurio palūkanų „Kun. Prunskio Stipen-
dija“ bus skiriama lietuviams seminaris-
tams.

Fondą administruoja Religinė Šalpa.
Stipendijom skirstyti žiuri komisija susi-
daro iš Lietuvių Išeivijoje vyskupo, Reli-
ginės Šalpos pirmininko bei Pasaulio Lie-
tuvių Katalikų Kunigų Vienybės pirmi-
ninko. Šiuo metu komisija susidaro iš J.
E. vysk. P. Baltakio, J.E. vysk. V. Brizgio
bei Pranciškonų Provincijolo T. Augusti-
no Simanavičiaus.

Fondo pradžia kun. dr. Prunskis įnešė
12,000 dol. Religinė Šalpa tikisi, kad ir ki-
ti susirūpinę lietuvių kunigų stoka, sek-
dami kun. Prunskio pavyzdžiu, aukos
Kun. Prunskio klierikų fondui. Čekius
galima rašyti Lithuanian Catholic Reli-
gious Aid, Inc., 351 Highland Blvd., Brook-
lyn NY 11207. Aukos nurašomos nuo mo-
kesčių.

Religinės Šalpos statute nuo įsikūrimo
yra įrašyta, kad Religinė Šalpa rūpinasi
pašaukimų ugdymu. Jau eilę metų prie
Religinės Šalpos veikia fondas klierikams
Lietuvoj. Iš Kun. Prunskio fondo ir pa-
našių fondų, kai juos kiti įsteigs, Religinė
Šalpa pradės remti lietuvius klierikus ir
laisvame pasaulyje.

Kun. Juozas Prunskis gimė Žvilbučių k.
1907 m. Baigęs Vytauto Didžiojo univer-
siteto teologijos skyrių bažnytinių teisių
licenciatu, 1932 buvo išventintas kunigu.
Porą metų mokytojaves ir buvęs Kupiškio
vikaru bei vidurinės mokyklos kape-
lionu, 1935-36 m. redagavo „Mūsų Lai-
kraščio“ religinį-ideologinį skyrių. 1936-39
buvo XX Amžiaus vyriausias redaktorius,
o 1939-40 Katalikų veikimo centro spau-
dos biuro direktorius. 1940 m. liepos mė-
nesį, sovietų saugumo gaudomas, išvyko
iš okupuotos Lietuvos į JAV-es. Katalikų
Universitete Washington, D.C. gavo dok-
toratą iš Bažnytines teisės, ir nuo to lai-
ko darbuojasi spaudoje bei pastoracijoje.

Kun. Prunskis apkeliaves visą pasaulį,
daugelio straipsnių, brošiūrų ir knygų au-
torius. Jauniems lietuviams žurnalistams
bei rašytojams ugdyti, kun. Prunskis yra
paskyres daug premijų.

Nuo 1974 m. kun. Prunskis dirba ALTo
informacijos direktorium, rašo apie pa-
vergtą Lietuvą amerikiečių spaudoje
ypač Čikagos dieceziniame laikraštyje
Jis yra Liet. žurnalistų s-gos, Liet. rašy-
tojų s-gos ir ALTo garbės narys.

• Esame didingos istorijos tauta
tik laimėjimais, bet ir pralaimė-
jimais — ne tik žalgiriu, bet ir Kra-
žiais.
DR. J. GIRNIUS

CURSO AUDIOVISUAL

**DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA**

Facilidade de aprendizado — Acompanha fitas cassettes
Para maiores informações

Rua Juatindiba, 28

Fone: 273-0338

03124 São Paulo, SP.

CIRURGIAS DENTISTAS
Dr. JONAS NIČPORCIUKAS
Dr. PAULO R. NIČPORCIUKAS
Rua Cap. Pacheco Chaves 1206, 1º and.
V. Prudente — Fone: 73-6696

Dr. Petras Mačiulis

ŽVILGSNIS Į PRAEITĮ SOVIETŲ RUSIJOS ULTIMATUMAS LIETUVAI

(Tęsinys iš praeito nr.)

SENI IMPERIALISTŲ APETITAI

Mes nuoširdžiai norėjome susitarti su anglų, prancūzų ir lenkų vyriausybėmis dėl bendro veikimo užkirsti kelią vokiečių ekspansijai ir išvengti karo grėsmės, bet mums nepasisekė susitarti ne dėl mūsų kaltės, — tęsė toliau Molotovas, — iš mūsų buvo pareikalauta garantuoti lenkų rytų sienas, nors dabartiniai sąjungininkai turėjo žinoti, kad TOS SIENOS MUMS BUVO PRIMESTOS TAIKOS SUTARTIMI RYGOJE. (m.p.) Mūsų padėtis tuomet buvo tokia, — tęsė Molotovas, — jog turėjome sutikti su visomis sąlygomis, kurios mums buvo padiktuotos. Iš mūsų reikalavo taipgi garantuoti Rumunijos rytų sienas, nors žinojo, kad mes nesame atsižadėję ir ateityje nemanome atsižadėti Besarabijos. Be to, lenkų vyriausybė rodė didžiausią nepasitikėjimą mums. Ji nesutiko praleisti mūsų ginkluotų pajėgų per savo kraštą net tuo atveju, jei vokiečių vyriausybė pradėtų karą, ir mes būtume priversti prisidėti prie Vakarų Europos kovos su vokiečių ekspansija.

— Kuris tokiomis aplinkybėmis galėjo būti susitarimas? — toliau tęsė Molotovas. — Matydami, kad susitarimas nėra galimas, buvome priversti ieškoti kitur garantijų, kad pasilikę vieni nebūsimė puolami. Tokia garantija mums buvo pasiūlyta vokiečių vyriausybės dar anksčiau, negu prasidėjo pasikalbėjimai su anglais, prancūzais ir lenkais, bet į ją mes nebuvo kreipę dėmesio. Dabar matydami, kad iš mūsų derybų su trimis sąjungininkais nieko neišeina ir išeiti negali, atnaujinome pasitarimus su vokiečių vyriausybe, kuri pasirodė mums labai palanki ir nuolaidi, ir sutiko patenkinti visus mūsų pageidavimus. Nors pasiekėm susitarimo ir sudarėm su vokiečių vyriausybe nepuolimo sutartį, bet gerai supratome, kad vokiečiais negalima psitikėti, todėl atsargos dėliai turėjome imtis kitų dar priemonių savo saugumui sustiprinti. Bendrų sienų tuomet su Vokietija neturėjome. Vadinas, norėdama mus pulsti, ji pasirinktų kelią per Lietuvą. Nuo-

širdžiai norėjome bendradarbiauti su Lietuvos vyriausybe, sustiprinti jūsų krašto pajėgumą.

MOLOTOVAS SUOKIA SAVO GIESMELĘ

— Mes visuomet turėdavom geriausių norų Lietuvos atžvilgiu, visuomet tarptautinėje plotmėje rėmėm jos reikalus, visur ir visais atvejais palaikėm ją, kaip tikri ir nuoširdūs draugai. Savo draugiškumą įrodėm, gražindami jums Vilnių, seną Lietuvos sostinę — kalbėjo Molotovas. Kaip viena iš priemonių buvo mūsų patarimas Lietuvos vyriausybei sudaryti glaudžią sąjungą su Pabaltijo valstybėmis, kad tuo būdu ji sustiprintų savo atsparumą galimai iš vokiečių pusės agresijai. Mes panaudojome savo įtaką, kad Latvijos ir Estijos vyriausybės tokiai sąjungai nesipriešintų. Bet mums teko greitai apsilvilti. Nors Smetona ne kvailas žmogus, bet prietarų sąmanomis apžėlęs, nesiorientavo susidėjusioje padėtyje, nesušvelnino savo režimo. Jis nesuprato net to paprasto dalyko, kad negalima su mumis palaikyti draugiškumo ir tuo pačiu metu persekioti viską, kas atiduoda rusų kultūrą, persekioti visus tuos, kurie rodė mums nors mažiausio palankumo. Dar blogiau, mums teko greitai įsitikinti, kad sudarytas mūsų iniciatyva Pabaltijo valstybių blokas krypsta į vokiečių pusę. Iš gerai informuotų šaltinių patyrėm, kad Pabaltijo valstybių delegatai, suvažiavę į Rygą, turėjo pasitarimus, kurių metu buvo nutarta griežtai laikytis prieš mus, kovoti su mūsų tuose kraštuose įtaka ir ieškoti glaudesnio bendradarbiavimo su vokiečiais. (KAIP ŠLYKŠČIAI MOLOTOVAS DŪMĖ AKIS V. KRĖVEI? KAI PRIEŠ MĖNESI LAIKO BIRŽELIO 7 D. TAM PAČIAM KABINETE A. MERKIUI PRIKAIŠIOJO PABALTIO SAJUNGOS ORGANIZAVIMĄ PRIEŠ SOVIETUS. P.M.)

LIETUVA VARĖ BAIMĖS

Smetonos pavedama, girdi, Lietuvos vyriausybė pradėjo derybas su vokiečių vyriausybe dėl susitarimo nukreipto prieš mus.

— Vokiečiai čia parodė mums savo tikrą veidą — sakė Molotovas, — palan-

kiai priėmę Lietuvos vyriausybės pasiūlymą. Tik panorėjo, kad jūsų vyriausybė ašikiai apsispręstu kaip vokiečių sąjungininkė. Todėl pareikalavo, kad lietuvių kariuomenė tuojau pultų lenkus ir užimtų Vilnių. Nenuslėpsiu nuo tamstos, kad tuo faktų mes buvome netikėtai užklupti ir labai susirūpinę. Jeigu Lietuva būtų paklaususi vokiečių vyriausybės reikalavimų ir tuo pačiu pasisakiusi vokiečių sąjungininke, ji būtų tapusi toli į rytus iškištu vokiečių placdarmu, išėigos punktu karo atveju su mumis. O imtis prieš ją kurių nors priemonių nebūtume galėję, nerizikuodami karu su vokiečiais, ko mes nenorėjome ir nenorime. Lengviau atsidusome tik sužinoję, kad Lietuvos vyriausybė neišdrįso paklausti vokiečių, atsisakė ginkluota ranka užimti Vilnių ir tuo pačiu neteko vokiečių pasitikėjimo. Šio mums pavojingo fakto akiuizdoje turėjome griežtai pakeisti savo nusistatymą tiek vokiečių tiek Pabaltijo valstybių atžvilgiu ir imtis žygių, kurių nei norėjome, nei buvome numatę. Mus privertė taip elgtis saugumo sumetimais. Neturėjome teisės leisti, kad panaši situacija galėtų vėl pasikartoti. Turėjome dabar daugeliu klausimų nusileisti vokiečiams už jų pasižadėjimą nesikesinti įtraukti Pabaltijo valstybes į savo įtakos orbitą ir nesikišti į jų vidaus reikalus. Dar daugiau — jie sutiko su tuo, kad Pabaltijo valstybės, vadinas Lietuva, Latvija ir Estija, yra išimtinai mūsų įtakos zona ir toje zonoje galime elgtis, kaip mes rasime reikalinga.

—Šie nauji susitarimai visgi neišsklaidė mūsų nepasitikėjimo vokiečiais, ir todėl turėjome sustiprinti šiose valstybėse savo ginkluotas pajėgas — kalbėjo Molotovas. — Suprantu, kad šis mūsų žygis atrodo jums nemalonus, bet tikėkit man, kad jis daugiau naudingas jums, negu mums: mes jus apsaugojam nuo pavojaus iš vokiečių pusės, nuo jų pastangų įvelti jūsų mažutę valstybę į pasaulinį karą, kuris vis plačiau ima liepsnoti. Tiesa, buvome priversti likviduoti Pabaltijo valstybių sąjungą (kurios nebuvo.), bet ne todėl, kad ji buvo nukrypusi netinkama linkme. Ji šiandien jau nereikalinga. Pabaltijo valstybių savistovumą mes pasiėmėm apsaugoti...

(bus daugiau)

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj. 2

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Vila Sacadura Cabral - S. André

MUSŲ ŽINIOS

LIETUVIŲ KULTŪROS KURSAS

Šešt. Rugp. 24 d. Šv. Kazimiero parapijoje, Mokoje Arvydas Žygas skaitė paskaitą apie lietuvių gyvenimą Punsko-Seinų krašte, dabartinėje Lenkijoje. Ši paskaita "Gyva lietuvių liaudis", buvo pirmas įvadas į lietuvių kultūros kursą, kurį Arvydas žada praveisti per savo apsilankymą pas São Paulo lietuvius. Susirinko labai gausus jaunimo būrys ir tikimasi, kad toks didelis skaičius ir toliau lankys paskaitas kurios vyks Antradienio ir Ketvirtadienio vakarais nuo 8 iki 9:30 val. ir šešt. 2-5 val. p. pietų. Antradienio ir ketvirtadienio paskaitos bus kartojamos šeštadienio rytą nuo 9 - 12 val. tiems, kurie vakarais dirba arba studijuoja.

Arvydas gyveno Punsko-Seinų krašte tris vasaras, rinkdamas senoviškas lietuvių liaudies dainas ir susipažindamas su lietuvių gyvenimo padėtimi dabartinėje Lenkijoje. 1979 m. po IV-tojo Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso į Punsko kraštą važiavo trys mūsų kolonijos jauni lietuviai kartu su Arvydu: Nilza Guzikauskaitė, Sofija Žūtautaitė ir Aleksandras Valavičius.

Šioje įvadinėje paskaitoje A. Žygas pasakojo apie šio krašto istoriją ir reikšmę Lietuvos istorijoje, ypač Aušros laikotarpyje. Viską pailiustravo skaidrėmis, senomis fotografijomis ir žemėlapiams. Sužinojome, kad šis kraštas jau nuo seniausių laikų buvo apgyvendintas baltų kilčių ir kad jame dabar yra daromos archeologinės iškasenos. Suvalkijoje buvo atrasti Jotvingių kapai netoli Šiurpylių Piliakalnio (spėjama kad vietovardis "šiurpyliai" yra kilęs iš sudurtinio žodžio "šiurpi" ir "pilis", nes Jotvingiai iš šios pilies užpuldavo kryžiuočius grįžtančius iš puldinėjimų Lietuvos žemėse).

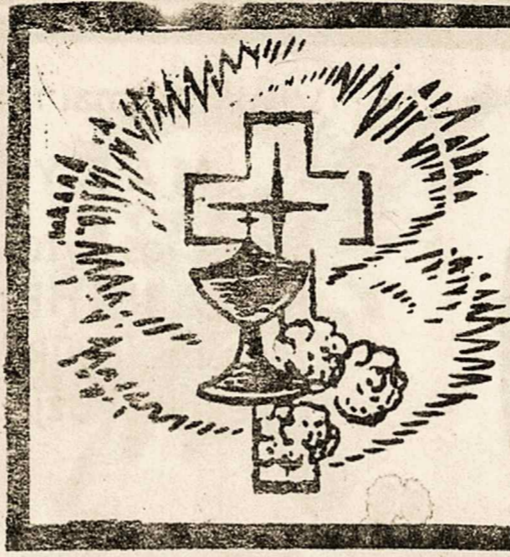
1863 m. po antrojo Lietuvos nesekmingo sukilimo prieš carą, tai buvo įvestas spaudos draudimas ir rusiškas alfabetas "graždanka", šis kraštas buvo labai svarbus nes per jį buvo slaptai gabenamos lietuviškos knygos iš Mažosios Lietuvos. Skaidrėse matėme knygnešio kapą Seinų kapinėse su mažu mediniu kryželiu ir

ANAPUS MARIŲ

Venancijus Ališas

Paminėti Prel. Aleksandro Armino 10 metų mirties sukaktuves Ateities Literatūros Fondas (Chicago) išleido jo poezijos rinktinę. Toje pačioje knygoje, trumpa įžimaus dvasiško ir poeto biografija. Knygą galima gauti abejose lietuvių parapijose ir pas Joną Tataruną, Av. Zeliną 1.135 tel. 63-7344

Knygos kaina 7 dol. (Cr\$.35.000).

AŲA

MARYTEI BUMBLIENEI

mirus, mielam Lietuvių Sąjungos Brazilijoje Pirminkui ir nuolatiniam bendradarbiui Aleksandrui dukterims Margaretei, Elizabetei ir Arletei su šeimoms reiškiamo gilią užuojautą ir kartu liūdimė.

Ambrazevičių ir Jokūbaičių šeima

lentele, kurioje buvo įrašyta "Ilsėkis Ramybėje, Gerasai knygnešy, Aušrininke". Kapinėse palaidota ir daugelis kitų šio krašto lietuvių; šviesių ūkininkų ir kunigų, kurie žadino lietuvišką tautinę sąmonę iki pat Nepriklausomybės atgavimo.

1920 m. spalio mėn. 7 d. Suvalkuose buvo parašyta sutartis tarp Lietuvos ir Lenkijos dėl pietinės Lietuvos sienos. Nors sutartis nenusprendė sienų klausimo, jina nustatė demarkacijos linija Suvalkų krašte ir turėjo galioti, ligi visi ginčo klausimai tarp Lietuvos ir Lenkijos bus galutinai išspręsti. Tačiau lenkai šią sutartį sulaužė dvi dienas po pasirašymo, su kariuomene įsiveržė į Lietuvą ir atplėšė Vilniaus kraštą ir 1/3 Lietuvos žemių, prastumdama rubežių net iki Latvijos valstybės sienos. Nuo 1920 m. iki 1940 m. lietuviai pergyveno daug žiaurumų ir persekiojimų nuo lenkų okupantų ir per mūsų visą nepriklausomybės laikotarpį Vilniaus krašto likimas buvo kiekvienam lietuviui skaudus rūpestis.

Po antrojo pasaulinio karo, dalis Vilniaus krašto buvo vėl prijungta prie Lietuvos, žinoma dabar jau rusų okupuotos. bet Gardino ir Lydos apskritys liko Baltarusijoje, o Suvalkų trikampis pasiliko Lenkijoje. Lenkai dėjo dedeles pastangas kad lietuviai iš šio krašto išnyktų ir persekiojimai nesustojo, vistiek krašto lietuviai savo laikėsi ir sugebėjo isikovoti savas teises kaip po lietuvių tautinė mažuma gyvenanti Lenkijos valstybėje. Steigė savas mokyklas ir net lietuvių gimnaziją, kurioje viskas dėstoma lietuvių kalba; kūrėsi į saviveiklos vienetus, chorus, tautinių šokių ansamblius; ruošė lietuviškus minėjimus ir šventes, statė vaidinimus ir dėjo visas pastangas išlaikyti gyvą lietuvišką kultūrą šiame krašte.

Seinų bazilikoje lenkų klebonas ir kunigai labai daug metų buvo uždraudę lietuviškas pamaldas. Nors ši katedra buvo prieš šimtą metų lietuvių statyta, lenkų dvasininkai nepripažino lietuviams teisės joje melstis savąja gimtąja kalba. Seinų katedroje vyskupavo žymus lietuvių vyskupas Antanas Baranauskas, kuris parašė "Anykščių šilėlį" ir taip pat yra šios katedros koplytėlėje palaidotas. Prie bazilikos veikė garsi lietuvių kunigų seminarija, kurioje studijavo klierikai, vėliau dalyvavę Lietuvos valstybės atstatyme ir daug prisidėję prie lietuviškos dvasios atgaivi-

nimo, pvd. prelatas Mykolas Krupavičius, kuris pravedė žemės reformą Lietuvoje. Nuo 1970 m. Seinų lietuviai eidavo kiekvieną sekmadienį į Seinų katedrą po lenkiškų pamaldų ir giedodavo lietuviškai, pasiryžę nenutilti, kolei neatgaus savų teisių turėti lietuviškas pamaldas. Vėl lietuviai patyrė didelę neteisybę ir persekiojimą, ne tik nuo vietinių lenkų, bet ir nuo pačių kunigų. Pagaliau, lietuvių nepailstamas ryžtas virto laimėjimu ir priemaždaug du metus Lomžos vyskupas, greičiausia ir su popiežiaus įsakymu, grąžino lietuviams lietuviškas pamaldas Seinų katedroje, kur jos tebevyksta šandien. Per paskaitą girdėjome juostelėje įrašytą Seinų lietuvių giedojimą, ir užjautėm juos sunkiose sąlygose, bei jautėm jiems didelę pagarbą už jų ryžtingą kovą išlikti lietuviais, išlaikyti gyvus lietuviškus papročius.

Arvydas pasakojo kad buvo sąmoningai parinkęs šią temą dėl įvadinės paskaitos, nes norėjo parodyti kad lietuviškos išlaikymas dažnai reikalauja pasiryžimo ir didelio pasiaukojimo. Išėivijos lietuvių dažnai neįvertina tų dalykų kuriuos lenkai gauna, pvd. lietuviškas mišias, kai Lietuvos ir Lenkijos lietuviai sunkiai šias teises iškovoja ir nemažai dėl to nukentę Punsko-Seinų krašto lietuviai išlaiko gyvą lietuvišką kultūrą sunkiose sąlygose ir mus pamokina savo gyvenimo pavyzdžiu to paties siekti. Arvydas sakė kad per savo apsilankymus pas Lenkijos lietuvius jis išmoko kas tai reiškia tikrai būti lietuviu ir norėjo šiomis mintimis su mumis pasidalinti. Norėdamas su mūsų jaunimu pasidalinti ką pats išmoko apie lietuvių kultūrą per susipažinimą su gyva Lietuvos liaudimi, Arvydas toliau tęs paskaitas apie lietuviškus papročius ir lietuvių liaudies meną minėtomis dienomis. Pasakoj "Mes kaip lietuviai turime daug juodidžiūotis, nes mūsų kultūra yra sena ir turtinga, bet turime ją giliau pažinti. Gilesnis tautos pažinimas atgaivins mūsų tautinę sąmonę ir ryžtą išlaikyti lietuvišką darbą savo kolonijose".

AR ŽINOTE, KAD
M Ū S Ų L I E T U V I
PARDUODAMA
V. ZELINOS LAIKRASČIŲ KIOSKE
AV. ZELINA, 831 ?

Halina Mošinskienė

NUKANDO RUDUO PUOŠNIA
PINAVIJĄ*" Oi, vija panavija,
Tu pražyduš, kaip lelija..."*

... Kažkur toluomoje, kiek akys siekia sužalaivusių atolų lygumas, kur senai jau javų derlius klonuose, važienomis dar braido basas piemenėlis vaikydamas pilkas varnas šalin. Po tuo rudens dangumi, plačiose lygumose pilkame Šiaulių mieste, Sidlauskų šeimoje užgimė Marytė, bene trečioji dukrelė – "Pinavijos pumpurėlis", smulutė, mėlynakė ir gajė.

... Taip nuoširdžiai sveikinome ją š. m. rugpiūčio mėn. peržengusią 64 gyvenimo slenkstį, džiaugdames jos nuostabią energiją, vitalinę spinduliuojančią nuotaiką trykstančią jos šypsenoje, mėlynų akių žaismingoje gelmėje. Smulkutė, elegantiška, judri, visada "žydingi pinavija". – "Amžinai būk jauna." – linkėjau.

Niekas negirdėjo jos skundų, ar "skaudulių"... niekas nepastebėjo.

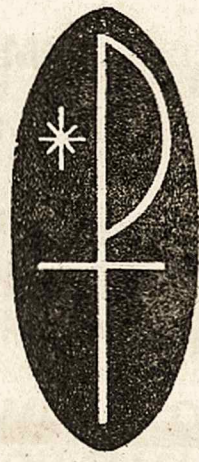
Visur paspėdavo, visur skubėdama, jos net kalba buvo neįprastai greita, lyg "keleta žodžių" pasakydavo viską. Skubėjo gyventi lyg nuojauta, kad "pinavijis žydėjimas trumpas...", lyg gėlės pilnatis žydėjimas pati brangiausia dovana.

Marytės nebėra. Nebesugražinamai nebėra.

– MARĖ BUMBLIENĖ paliko mus liūdesy š. m. rugpiūčio 13 d.

Gimusi Šiauliuose 1921 m. atvyko

Visų mylimai ir pagarboj laikomai

MARYTEI BUMBLIENEI

mirus, jos vyrui ALEKSANDRUI, dukrelėms – ELIZABETHE, MARGARETE ir ARLETE, – žentams, anūkams ir artimiesiems, liūdesio valandoje, giliai užjaučia ir kartu liūdi

Jonas ir Vera
Bratkauskai

su tėvais Sidlauskais ir sesutėmis Brazilijon bene 1926 m. Mokėsi ir baigė S. Paulyje Bom Retiro "baire" lietuvišką pradinę 6 skyrių mokyklą. Nuo mokyklinio amžiaus priklausė lietuviams skautams ir buvo jų skautininkė. Dalyvaudavo įvairiuose moksleivių ir jaunimo parengimuose, vadinimuose ir tuometiniame lietuvių veikime (apie kurį gali daug daugiau ir tiksliau papasakoti mūsų "Brazilijos lietuvių kolonijos" pionieriai.) Susikūrus Lietuvių Sąjungai nuo pat pradžios dalyvavo jos veikime. 1942 m. ištekėjo už Aleksandro Bumblio. "Sumainyti žiedai", palaiminti (man rodos) lietuvių parapijoje.

Atsidavusi Sąjungai ir šeimai, liko ištikima iki paskutinės valandos savo pareigoms – motinos, žmonos, moters.

Išaugino 3 dukteris: Elizabetą, Margaretę, Arletę šiandieną jau ištekėjusias ir davusias jai 8 anūkus. – Šeimoje buvo lyg gerasis Angelas visiems – visur paspėdama, visada skubėdama.

Telieka šeimos atminimų kleidoskope, kaip pavyzdys kad visi gražiausieji momentai yra laikini, ir sunkiausios valandos tėra akimirkos. Kad visų mūsų gyvenimas tėra trumpas "pinavijos žydėjimas", pavasariui ir vasarai nuskubėjus – mes paliksime tik "saujelė pageltusių žiedų", kuriuos tyloje padengs žiemos sniego danga.

O ar paliksime šaknis ateičiai? – Susimąstykime –

... Tyliose Morumbi kapinėse ilsisi Marytė. Svetimaj žemėje, tik naktų sapnuose, vienai viena... Ar kas prisimins, ar atneš savo didžios pagarbos vainiką – "Nuvytusiai Pinavijai" – S. Paulo lietuvių vardu? ..

Daugelis jau išėjo, palydėti gausos Amžinybėn, bet kapų niekas nelanko.

Kas prisimins Vėlinių dieną Marytę?
To bus palaiminta širdis ir rankos.

DARIUS IR GIRĖNAS

*Vakar juokas mus kuteno
Linksma veido šypsena.
Šiandien skamba
liūdnos dainos,
Verkia motina sena.*

*Vokietijoj ties Berlynu
Stovi piktas vokietyš.
Jisai žiūri, ka atskrenda
Į Lietuvą orlaivis.*

*Už Atlanto vandenyno,
Prie tėvynės mylimos,
Žuvo Darius ir Girėnas
Skauda širdį mus tautos.*

*Nugalėję Okeaną,
Visus oro spaudimus,
Vokietijoj ties Soldinu
Susirado sau kapus.*

*Šimtametės miško pušys
Ošia, šlama paslapčia,
Klausinėje viena kitą
Kas užmigo amžiams čia.*

*Verké tėvas Nemunėlis,
Verké Neris, Dauguva,
Ir Šešupė ir Dubysa,
Verké visa Lietuva.*

*Susirinkę minių minios
Laukė parskrendant arų:
Nusileidę ties pat Kaunu
Ir iškėlė du grabu.*

VEIKLOS KALENDORIUS

Rugpiūčio 18-25: Kazimierinio Konkurso kūrinų paroda JUVENTUS klube.
Rugpiūčio 25: Kunigo Dienos minėjimas JUVENTUS klube ir konkurso laimėtojų proklamacija.
Rugsėjo 8: Šilinė – Tautos šventė (šv. Kazimiero p. ioj)
Spalio 13 : Pavasario šventė Lituaniškoj (BLB)
Spalio.... Spaudos diena
Lapkričio 10: BLSajungos įsteigimo minėjimas
Gruodžio 31: Naujųjų Metų Sutikimas Sąjungoj.

Geriausia dovana:

GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

LIETUVIŠKOS MOKYKLOS ANKETĄ

BLB-nės Švietimo Komisija norėdama, kad pats jaunimas pasisakytų ar jiems lietuviška mokykla pageidautina ar ne, išdalino užpildymui tam tikslui paruoštą anketą.

Čia duodama tos anketos rezultatas per kurį Švietimo Komisija, žinodama jaunimo pageidavimus galės orientuotis kaip turi veikti sulig pačio jaunimo noro.

Per šią anketą sužinojome kokius kursus mūsų jaunimas lanko, kiek jų kalba lietuviškai ir taip pat, ar jie mano ateityje lankyti PUC universitete lituanistikos kursus ir, jei atsakymas yra neigiamas, kodėl.

Anketą užpildė ir grąžino 67 jaunuoliai. Jų amžius yra toks: 5 nuo 8 iki 10 metų, 10 nuo 11 iki 13 metų, 15 nuo 14 iki 16 metų, 24 nuo 17 iki 20 metų, 8 nuo 21 iki 24 metų ir pagaliau, 5 nuo 26 iki 30 metų.

Į pirmą klausimą ar norėtum lankyti lituanistikos kursus, 53 atsakė taip, o tik 14, ne.

Paklausti, kur norėtum kad kursas būtų dėstomas, atsakė:

Vila Zelinoj – 48
Vila Zelinoj ar Mokėje – 6
Kitose vietose – 1
Nieko neatsakė – 12

Kokią savaitės dieną pageidautų lankyti tuos kursus, atsakymas buvo sekantis:

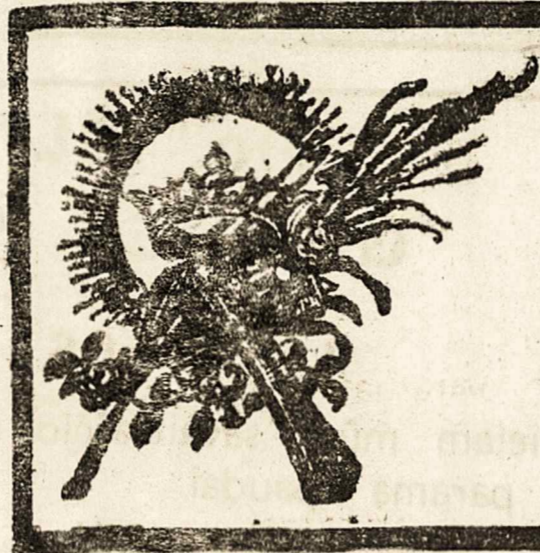
šeštadienį po piet 25
šeštadienį iš ryto 15
sekmadieniais 4
kitoms savaitės dienoms 7

Paklausti ar moka lietuviškai kalbėti, atsakė:

12 kalba vidutiniškai
11 supranta bet nekalba
41 nekalba

Užklaustųjų gyvenimo vieta: 45 gyvena Vila Zelinoj – Vila Prudentėj ir apylinkėse, 4 Mokoje, 4 ABC priemiesčiuose ir 14 tolimesnėse vietovėse.

Jaunimas pasisako lankantis šiuos kursus: 4 anglų kalbą, 1 vokiečių kalbą,

AŲA

MARYTEI BUMBLIENEI

mirus, reiškiamo gilią užuojautą, solidarumą ir pagarbą vyrui Aleksandrui Bumbliui, dukroms Margaretei, Elizabetei ir Arletei bei žentams, anūkams ir kitoms giminėms.

Aleksandras ir Ceslava
Bugoslauskai

3 chemiją, 5 pedagogiką, 1 muziką, 1 administraciją, 1 odontologiją, 1 telekomunikaciją, 1 meną, 1 kompiuteriją, 1 teisę, 3 engeneriją, 2 elektronika, 1 vestibularinį kursą, 18 gimnaziją, 6 kolegiją ir 4 dar lanko pradžios mokyklą.

Į klausimą ar jų tėveliai taip pat pageidautų lankyti kursą: gauta tik 7 atsakymai, būtent 6 tėveliai ir tik 1 mamytė norėtų taip pat lankyti lituanistinius kursus.

Anketos daviniai dar mums duoda žinoti kad užklaustųjų šeimose yra 12 mažamečių vaikų kurių tėvai norėtų, kad jie lankytų lietuvišką mokyklą.

Pagaliau į klausimą ar ateityje galvoja lankyti lietuvių kalbos ir kultūros kursą dėstomą PUC Universitete, teigiamai atsakė 19 jaunuolių ir neigiamai, 40. Paklausti kodėl ne, 25 atsakė kad PUC Universitetas yra pertoli, 13 kad neturi laisvo laiko ir 5 kad lankytų jei kursas būtų dėstomas kitoms savaitės dienomis.

J. Tatarūnas

GRAŽUS GIMTADIENIS

Praeitą šeštadienį šv. Kazimiero parapijos salėje buvo graži šventė. Aleksandrai Matelionytei suėjo 15 metų. Čia Brazilijoje tokia proga keliama didelė šventė. Taigi Aleksandrai tėveliai Maria Lucia Guimarães ir Juozas Matelionis, Senelis Jurgis Matelionis ir dėdė Luiz su teta Bruna iškėlė gražią šventę.

Dalyvavo daug Aleksandros mokslo draugų ir draugių, buvo šoktas iškilmingas valsas ir, kaip suprantama, padalintas sukaktuvinis tortas. Šventėje dalyva-

vo Albertas ir Vanda Varkalai su dukra Kristina ir svečias iš Š, Amerikos Arvydas Žygas. Paprastai parapija nenuomuoja salės penkiolikmečių šventėm, bet mes negalėjome atsakyti mūsų didelio spaudos mecenato ir darbuotojo Jurgio Matelionio anūkei progos gražiai atšvęsti savo gimtadienį.

Sveikiname Aleksandrą ir linkime geriausios sėkmės bei Dievo palaimos.

Brangioji anūke Aleksandra,

Ačiū Dievui, sveika, ir linksma sulaukė 15 metų. Tai jau nebe mano "mažytėlė", kurią nešiojau... Jau mergina, meili su žmonėmis ir, kas man kaip seneliui svarbiausia, geros širdies su visais.

Mieloji Aleksandra, būk visuomet tokią, kokia dabar esi.

Ir dėkok Dievui, kad tau davė tokius gerus tėvelius, ir jiems padėjo tave gražiai išauklėti.

Sirdingai laimingo gimtadienio.

Dėdukas Jurgis Matelionis

FELIZ ANIVERSÁRIO ALESSANDR.

A festa do 15º aniversário foi muito bonita, mas o mais importante desta data, querida Alessandra, é que você inicia uma nova fase de sua vida, com maiores responsabilidades e planos. Desejamos a você muitas alegrias e que você saiba construir seu futuro em bases sólidas, porém fraternas. Que Deus faça de sua vida um céu sempre muito azul.

Um grande beijo do Tio Luiz,
Ana Sdlvia e da madrinha

LIETUVIŲ ŠEIMOS KALBA YRA
LIETUVIŲ KALBA

AR JAU TURITE ĮSIGIJĘ ŠIAS JUOSTELES?

NEW YORKO VYRŲ OKTETAS

SKAMBA DAINA

LEISKIT I TĖVYNĖ

LIETUVIŠKŲ MELODIJŲ RINKINYS

ŽAVINGOS NAKTYS – Visų mėgiama šokių muzika

GERIAUSIA DOVANA KIEKVIENA PROGA

Rua Juatindiba 28 – Pque da Mooca – Fone 273-0338

Chopperia Alexchopp

CHOPP – PIZZA – FRIOS
MÚSICA AO VIVO

RESERVADO PARA FESTAS

Rua Solon, 1062 - Tel.223-2333 - Bom Retiro

MŪSŲ ŽINIOS

IMIGRANTŲ PAMINKLUI
Cr\$. 5.000.000

Muziejaus ir Arkyvo Komisija gavo didelę auką iš vieno lietuvių tautiečio, kuris nepranešė savo pavardės.

Kartu su 5 milijonų cruzeirų auka gavome sekantį laišką:

GERB. PONIA ALDONA VALAVIČIUS,

NORS TRUPUTĮ PASIVĖLAVĖS,
PRAŠAU PRIIMTI ŠIĄ MAŽĄ PARAMĄ,
NUO DALIES TŲ LIETUVIŲ,
KURIE NE GALĖJO PRISIDĖTI PRIE
ŠIO PATRIJOTIŠKO DARBO DĖL PA-
STATYMO LIETUVIŲ IMIGRANTŲ
LAISVĖS PAMINKLO ANT PČA. RE-
PUBLICA LITUANA – V. ZELINOS
RAJONE, SIMBOLIZUOJANTĮ MŪSŲ
BENDRO PAGERBIMO IR DĖKINGU-
MO TĖVYNEI LIETUVAI.

SU PAGARBA

LIETUVAI DĖKINGAS IMIGRANTA

S. PAULO, 16.08.85

Per "Mūsų Lietuvos skiltis reiškiamė mūsų kolonijos širdingą padėką šiam kilniam aukotojui. Neskelbdamas savo pavardės, siuncia šią svarbią paramą, taip pat, tų lietuvių vardu, kurie, gal būt, neturi sąlygų prisidėti prie paminklo vėjaus. Pasirašo – "Lietuvai Dėkingas Imigrantas".

Šis rėmėjas primena mums visiems, kad mes neturime užmiršti mūsų dėkingumą Lietuvai iš kurios atsivežėme į šį kraštą daugelį vertybių.

Mūsų krašto papročiai, tradicijos, kultūra, nuoširdumas, darbštumas ir atsakomygumas suteikė lietuvių imigrantui stiprų pagrindą įsikurti naujuose kraštuose ir sulaukti iš kitų tautų pagarbą ir įvertinimą. Šitas vertybes mes paveldėjome iš mūsų tėvų, iš mūsų tautos, iš mūsų tėvynės Lietuvos.

Gautoji 5 milijonų cruzeirų auka atėjo pačiu laiku. Mes galime daug sparčiau baigti paminklą ir jau planuoti jo iškilmingą atidarymą. Bet, dar laukiame, kad šis gražus pavyzdys paskatins kitus tautiečius atsiųsti savo pagalbą ir dalyvauti paminklo statybos garbės sąrašė.

Laukiame ir dėkojame visiems.

Muziejaus ir Arkyvo Komisija

DĖMESIO!

VILA ZELINOS SKAITYTOJAMS

VYTO BARAS šiuo laiku yra uždarytas pagrindiniam remontui ir LM skaitytojai nuėję neranda laikraščio. Iki baro darbų pabaigos ML-vą galima atsiimti V. Zelinos klebonijoje pas poniją Antoniną.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

JURGIS GARSKA

Mielam mūsų savaitraščio skaitytojui širdingai dėkojame už paramą spaudai.

ML redakcija ir administracija

DIDŽIAUSIA RELIGINIAI TAUTINĖ LIETUVIŲ ŠVENTĖ

TAUTOS ŠVENTĖ ŠILINĖ

RUGSĖJO 8 DIENĄ

16 valandą

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

PROGRAMA: procesija ir Mišios
minėjimas
meninė dalis
arbatėlė – suneštinės
vaisės

Kitų gėrimų bus galima įsigyti pačioj salėj.

TAUTOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS IR ŠILUVOS, MARIJOS ATLAIDAI

PAJŪRIŲ TAUTIEČIAMS ŽINOTINA

Kad ir labai iš anksto pranešame, kad naujasis mūsų vyskupas Paulius Baltakis, OFM galėtų lankytis Santose ateinančių metų vasario 19 dieną. Bendras lietuvių susitikimas galėtų įvykti S. Vicente parapijos bažnyčioje ar kitoje vietovėje pagal pačių pajūrių tautiečių pageidavimą.

KUN. PETRAS URBAITIS VYKSTA VENEZUELON

Dievui duodant, kun. Petras Urbaitis išvyks Venezuelon ateinančio rugsėjo 5 dieną, ketvirtadienį. Jis ten vyksta tikslu aplankyti sunkiai sergantį Venezuelos Lietuvių Sielovados Direktorių, kun. Antaną Perkumą ir jį pavaduoti šeimų lankyme, pamaldų pravedime.

Jei kas turėtų bet kokių komisijų savo bičiuliams Venezueloje, kun. Urbaitis mielai pasitarnaus.

RUGSĖJO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Širdingai sveikiname ir linkime daug sėkmės savo nariams, kurie švenčia savo gimtadienį šį mėnesį.

01/9 – Aleksandras Boguslauskas
01/9 – Flavio Bacevičius
06/9 – Aniele Dutkus
06/9 – Nazareth Pimenta Ambrozevičius
15/9 – Stasys Bumblis
15/9 – Ljubomir Pjevac
22/9 – Helena Godliauskas Baužys
25/9 – Elena Leitas
25/9 – Ieroslav Aradzenka
30/9 – Zofija Mikalkėnas
30/9 – Nelson Daniliauskas

Sajungos-Aliança
Valdyba

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATĄ
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V.
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ